

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.265 van 4 februari 2014
in de zaak A. 211.180/XIV-35.398**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johannes Baelde
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Werfstraat 91
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 114.569 van 28 november 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De administratieve dossiers zijn op 6 januari 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Elke asielaanvraag dient individueel en op zijn eigen merites beoordeeld te worden. Uit het bestreden arrest en uit het arrest van dezelfde datum dat de verzoekers bij hun verzoekschrift voegen, blijkt duidelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beide gevallen dezelfde beoordeling maakt van de algemene

situatie in het land van herkomst en het voorhanden zijn van een intern vestigingsalternatief maar op basis van de individuele, persoonlijke elementen tot een andere conclusie komt. Meer concreet citeert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uit de eerste aanvankelijk bestreden beslissing dat eerste verzoeker zijn familie, vrouw en kinderen heeft ondergebracht bij verwanten in Lahore en “dat zij ok zijn”, dat zijn ouders naar Rabwah zijn verhuisd en met hen alles goed gaat en dat ook de familie, zijn vrouw en kinderen, van tweede verzoeker verhuisd zijn naar Rabwah alwaar zijn vrouw nog steeds als lerares werkt. In tegenstelling tot wat de verzoekers menen, vormt dit geen schending van artikel 8 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimunnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft noch van artikel 48/5, §3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De verzoekers maken evenmin een schending aannemelijk van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. In de mate dat de verzoekers met hun uiteenzetting in het eerste middel trachten aan de tonen dat zij niet over een intern vestigingsalternatief beschikken, raakt hun uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Zoals reeds bij de behandeling van het eerste middel werd opgemerkt, dient elke asielaanvraag individueel en op zijn eigen merites beoordeeld te worden. In tegenstelling tot wat de verzoekers aanvoeren, bevat het bestreden arrest een duidelijke motivering waarom de Raad van State in casu van oordeel is dat zij over een intern vestigingsalternatief beschikken. Een schending van het gelijkheids- en nondiscriminatiebeginsel en van de eenheid van rechtspraak is dan ook niet aan de orde. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier februari tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams